

Cartea Urantia

<< [Capitolul 177](#) | [Părți](#) | [Conținutul](#) | [Capitolul 179](#) >>

Capitolul 178

Ultima zi în tabără

178:0.1 (1929.1) PENTRU Iisus, această joi era ultima sa zi de libertate pe pământ în calitate de Fiu divin întrupat; el a plănuit să și-o petreacă cu apostolii săi și cu câțiva discipoli fideli și devotați. La puțin după ora micului dejun, în această dimineață magnifică, Maestrul i-a condus într-un loc izolat situat în apropiere, puțin mai sus de tabăra lor, și acolo le-a propovăduit multe adevăruri noi. Iisus a mai ținut și alte cuvântări apostolilor lui la începutul serii, dar acest discurs din dimineața de joi a fost unul de adio adresat grupului din tabără care îi reunea pe apostoli și pe discipolii aleși, atât iudei cât și gentili. Cei doisprezece erau cu toții prezenți, mai puțin Iuda. Petru și mai mulți apostoli au făcut unele remarci referitoare la absența lui; unii au crezut că fusese trimis în oraș de Iisus pentru a aranja vreo treabă, probabil pentru a pune la punct detaliile apropiatei lor sărbătoriri a Pastelor. Iuda nu s-a înapoiat în tabără decât în toiul după-amiezii, cu puțin timp înainte ca Iisus să îi ducă pe cei doisprezece în Ierusalim pentru a se împărtăși din Ultima Cină.

1. Discursul despre filiație și despre cetățenie

178:1.1 (1929.2) Iisus a vorbit vreme de două ore la vreo cincizeci dintre discipolii lui de încredere și a răspuns la vreo douăzeci de întrebări relative la relațiile dintre împărăția cerurilor și regatele acestei lumi, și privitoare la raporturile dintre filiația cu Dumnezeu și cetățenia din guvernele pământești. Se poate rezuma după cum urmează, în limbaj modern, acest discurs precum și răspunsurile la întrebări:

178:1.2 (1929.3) Fiind materiale, regatele acestei lumi pot adesea găsi necesar să folosească forța fizică pentru a pune în aplicare legile lor și pentru a menține ordinea. În împărăția cerurilor, adevărații credincioși n-au recurs la folosirea forței fizice. Împărăția cerurilor este o fraternitate spirituală a fiilor lui Dumnezeu născuți din spirit; ea nu poate fi promulgată decât prin puterea spiritului. Această diferență de procedură se raportează la relațiile dintre împărăția credincioșilor și regatul guvernamintelor civile; ea nu anulează dreptul pe care îl posedă grupurile de credincioși de a menține ordinea în rândurile lor și de a disciplina pe membrii lor rebeli și nedemni de încredere.

178:1.3 (1929.4) Nu este nimic incompatibil între filiația împărăției spiritual și cetățenia într-un guvernamânt laic sau civil. Credincioșii au datoria de a da Cezarului ceea ce este al Cezarului și lui Dumnezeu

ceea ce este al lui Dumnezeu. Nu poate să fie dezacord între aceste două cerințe, una fiind materială și cealaltă spirituală, dacă nu cumva Cezarul pretinde să uzurpeze prerogativele lui Dumnezeu și cere să i se aducă lui omagiul spiritual și cultul suprem. În cazul acesta, voi vă veți închina numai lui Dumnezeu și veți căuta, totodată, să îi iluminați pe acești conducători pământenii răătăciți și să îi faceți astfel să îl recunoască și ei pe Tatăl din ceruri. Voi nu vă veți închina spiritualmente conducătorilor pământenii. Voi nu veți folosi nici forțele fizice ale guvernelor terestre, ai căror lideri pot, într-o bună zi, să devină credincioși, pentru a face să progreseze misiunea împărăției spirituale.

178:1.4 (1930.1) Din punctul de vedere al unei civilizații în progres, filiația în împărăția cerească ar trebui să vă ajute să deveniți cetățeni ideali ai regatelor acestei lumi, căci fraternitatea și servirea sunt pietrele de încercare ale evangheliei împărăției. Chemarea la iubire a împărăției spiritual ar trebui să se reveleze ca fiind distrugătorul efectiv al imboldului la vrajbă al cetățenilor necredincioși și belicoși ai regatelor pământești. Dar acești fii materiali care trăiesc în întuneric, nu vor avea niciodată cunoștința de lumina voastră spirituală a adevărului, decât dacă voi veți foarte aproape de ei grație serviciului social care decurge în mod firesc din roadele spiritului produse în cursul experienței de viață a fiecărui credincios luat individual.

178:1.5 (1930.2) În calitate de oameni muritori și materiali, voi sunteți într-adevăr cetățeni ai regatelor pământești, iar voi ar trebui să fiți buni cetățeni, cu atât mai mult că ați devenit fii ai împărăției celeste

prin noua voastră naștere din spirit. Ca fii ai împărăției cerurilor iluminați prin credință și eliberați prin spirit, voi trebuie să faceți față unei duble responsabilități, datoria față de om și datoria față de Dumnezeu, și, în același timp, vă asumați de bună voie o a treia obligație sacră, aceea de a servi fraternitatea credincioșilor care îl cunosc pe Dumnezeu.

178:1.6 (1930.3) Nu vă este îngăduit să-i adorați pe conducătorii voștri temporari, și nu ar trebui să folosiți puterea temporală pentru a face să progreseze împărăția spiritual. Dar voi ar trebui să faceți manifest serviciul care exprimă dreptatea și iubirea, atât pe lângă credincioși cât și pentru necredincioși. Puternicul Spirit al Adevărului se găsește în evanghelia împărăției, și eu voi răspândi în curând acel același spirit peste toată carnea. Roadele spiritului, serviciul vostru sincer și exprimarea iubirii, sunt puternicul levier social capabil să înalțe rasele întunecate, și acest Spirit al Adevărului va deveni punctul de sprijin care va spori puterea voastră.

178:1.7 (1930.4) Dați dovadă de înțelepciune și manifestați agerime în raporturile voastre cu șefii civili necredincioși. Prin discernământul vostru, arătați-vă abili în aplanarea dezacordurilor minore și în lămuritul micilor neînțelegeri. În toate chipurile posibile - fără însă a sacrifica loialitatea voastră față de conducătorii universului - căutați să trăiți în pace cu toată lumea. Fiți întotdeauna tot atât de prudenți ca și șerpii, dar la fel de inofensivi ca și porumbeii.

178:1.8 (1930.5) Voi ar trebui să deveniți cu atât mai buni cetățeni ai unei națiuni laice datorită faptului că deveniți fii iluminați ai împărăției. Tot astfel, șefii guvernelor terestre vor dirija mult mai bine treburile

civile datorită faptului că cred în această evanghelie a împărăției cerurilor. Atitudinea care constă în servirea omului cu dezinteres și în adorarea lui Dumnezeu cu inteligență ar trebui să facă din toți credincioșii împărăției mai buni cetățeni ai lumii, în timp ce atitudinea constând din a fi un cetățean cinstit și în a te devota sincer datoriei tale pământești ar trebui să ajute la a-i face pe astfel de cetățeni cu atât mai accesibili chemării spiritului la filiația din împărăția cerească.

178:1.9 (1930.6) Câtă vreme șefii guvernelor pământene vor căuta să-și exercite autoritatea de dictatori religioși, voi, cei care credeți în evanghelie nu puteți să vă așteptați decât la greutate, la persecuții și chiar și la moarte. Dar însăși lumina pe care o aduceți lumii și până și modul în care suferiți și muriți pentru această evanghelie a împărăției va aduce, într-o bună zi, tuturor națiunilor, o eliberare nouă și incredibilă, libertatea intelectuală și religioasă.

178:1.10 (1931.1) Sub imboldul persecuțiilor iminente ale celor care urăsc această evanghelie a bucuriei și a libertății, voi vă veți dezvolta, și împărăția va prospera. Dar vă veți găsi în mare pericol, într-o epocă ulterioară, când cea mai mare parte a oamenilor va vorbi favorabil despre credincioșii în regat, și când multe dintre persoanele care ocupă poziții importante vor accepta nominal evanghelia împărăției celeste. Învățați să fiți loiali împărăției chiar și în epocile de pace și de prosperitate. Nu provocați la îngerii care vă supraveghează tentația de a vă disciplina cu dragoste băgându-vă în necazuri menite să salveze sufletul vostru indolent.

178:1.11 (1931.2) Amintiți-vă că voi sunteți împuterniciți să predicați această evanghelie a împărăției - dorința supremă de a face voia Tatălui, dublată de bucuria supremă de a realiza, prin credință, filiația cu Dumnezeu. Nimic nu trebuie să abată consacrarea voastră față de această unică îndatorire. Toată omenirea să beneficieze de revărsarea afectuosului vostru ajutor spiritual, a comuniunii voastre intelectuale care aduce lumina și a serviciului vostru social exaltant. Dar nu trebuie să se permită nici uneia dintre aceste munci umanitare, nici totalității lor, să înlocuiască proclamarea evangheliei. Aceste puternice slujiri sunt sub-produsele sociale ale slujirilor și ale transformărilor și mai puternice și mai sublime înfăptuite în inima credinciosului în regat prin Duhul Adevărului, și prin realizarea personală a faptului că credința unui om născut din spirit îi conferă garanția unei comuniuni vii cu Dumnezeu etern.

178:1.12 (1931.3) Nu trebuie să se caute nici să se promulge adevărul, nici să se stabilească dreptatea prin putere guvernelor civile sau prin aplicarea legilor laice. Voi puteți întotdeauna să vă străduiți să convingeți mintea oamenilor, dar să nu aveți niciodată îndrăzneala de a o constrânge. Nu uitați marea lege a echității umane pe care ați învățat-o de la mine sub forma pozitivă: tot ceea ce ați vrea ca oamenii să vă facă, faceți-le voi lor.

178:1.13 (1931.4) Când un credincios al împărăției este chemat să servească guvernul civil, el să-și execute serviciul lui în calitate de cetățean temporar al acestui guvern; totuși, acest credincios ar trebui să demonstreze, în serviciul său civil, toate calitățile obișnuite ale unui cetățean, înălțate de iluminarea spirituală care rezultă din

asocierea înnobilatoare a minții lui omenești cu spiritul lăuntric al Dumnezeuului etern. Dacă necredincioșii pot să se califice ca funcționari superiori, voi ar trebui să examinați cu seriozitate dacă rădăcinile adevărului din inima voastră nu sunt cumva uscate din lipsa apelor vii ale comuniunii spirituale combinate cu servirea societății. Conștiința filiației cu Dumnezeu ar trebui să însuflețească toată viața de servire a fiecărui bărbat, a fiecărei femei și a fiecărui copil deveniți posesori al acestui puternic stimulent al puterilor inerente personalității umane.

178:1.14 (1931.5) Nu fiți nici mistici pasivi, nici asceți anoști. Nu deveniți visători și indolenți care contează cu nonșalanță pe o Providență fictivă pentru a vă procura până și necesitățile vieții. În adevăr, trebuie ca voi să fiți blânzi în relațiile voastre cu muritorii rătăciți, răbdători în raporturile voastre cu cei ignoranți și îndurători în caz de provocare; dar trebuie deopotrivă ca voi să fiți curajoși în apărarea dreptății, puternici în promulgarea adevărilor și dinamici în predicarea acestei evanghelii a împărăției, chiar și până la capătul pământului.

178:1.15 (1931.6) Această evanghelie a împărăției este un adevăr viu. Eu v-am zis că ea seamănă cu drojdia din aluat și cu grăuntele de muștar. Acum, eu declar că ea seamănă sămânța ființei vii, care rămâne la fel din generație în generație, dar care se manifestă infailibil în noi expresii; și ea crește într-un mod acceptabil pe căile noilor adaptări la nevoile particulare și la condițiile particulare ale fiecărei generații succesive. Revelația pe care v-am făcut-o este o *revelație vie*, și eu doresc ca ea să producă, și doresc ca ea să producă roade pe măsură

în fiecare individ și în fiecare generație, conform legilor creșterii spirituale, ale înmulțirii și ale dezvoltării adaptive. Din generație în generație, evanghelia trebuie să dea dovadă de o vitalitate crescândă și să arate o mult mai mare profunzime a puterii spirituale. Nu trebuie lăsat să devină un simplă amintire sacră, o simplă tradiție pe seama mea și despre epoca în care trăim noi în prezent.

178:1.16 (1932.1) Și nu uitați aceasta: Noi nu am atacat direct nici persoanele nici autoritatea celor care stau pe tronul lui Moise; noi le-am oferit pur și simplu lumina nouă pe care ei au respins-o atât de energic. Noi nu i-am atacat decât denunțând neloialitatea lor spirituală față de înseși adevărurile pe care pretind că le propovăduiesc și le păstrează. Noi am intrat în conflict cu acești conducători instalați și cu acești șefi recunoscuți numai atunci când ei s-au opus în mod direct predicării evangheliei împărăției fiilor omului. Chiar și acum, nu suntem noi aceia care îi atacăm, ci ei sunt aceia care caută distrugerea noastră. Nu uitați că voi sunteți împuterniciți numai ca să mergeți să predicați vestea cea bună. Nu trebuie să se atace vechile moduri de viață; trebuie să introduceți drojdia noului adevăr în mijlocul vechilor credințe. Lăsați spiritul adevărului să-și înfăptuiască propria lucrare. Nu intrați în controversă decât atunci când sunteți constrânși de cei care disprețuiesc adevărul. Însă, atunci când necredinciosul înverșunat vă atacă, nu ezitați să apărați cu vigoare adevărul care v-a salvat și v-a sanctificat.

178:1.17 (1932.2) Prin toate vicisitudinile vieții, amintiți-vă mereu să vă iubiți unii pe ceilalți. Nu luptați contra oamenilor, nici chiar contra

necredincioșilor. Arătați îndurare chiar și față de aceia care abuzează în mod jignitor de voi. Fiți cetățeni loiali, artizani integri, vecini vrednici de laude, membrii devotați ai familiei voastre, părinți înțelegători și credincioși sinceri în fraternitatea împărăției Tatălui. Și spiritul meu va fi peste voi, acum și până la sfârșitul lumii.

178:1.18 (1932.3) Când Iisus a terminat de propovăduit era aproape ora unu după amiază; și s-au înapoiat numaidecât în tabără, unde David și asociații lui pregătiseră prânzul.

2. După masa de prânz

178:2.1 (1932.4) Foarte puțini dintre auditorii Maestrului au fost capabili să asimileze, chiar și în parte, cuvântarea lui de dimineață. Dintre ei, grecii au fost cei care l-au înțeles cel mai bine. Chiar și cei unsprezece apostoli au fost descumpăniți de aluziile lui la regatele politice viitoare și la generațiile succesive de credincioși în regat. Discipolii lui Iisus cei mai devotați nu puteau împăca finalul iminent al slujirii sale pământești cu aceste referințe la un lung viitor de activități evanghelice. Câțiva dintre acești iudei credincioși au început să presimtă că era pe cale să se producă cea mai mare tragedie a lumii; dar ei nu puteau concilia dezastrul amenințător nici cu comportamentul personal de voioșie indiferentă al Maestrului, nici cu discursul său de dimineață, când făcuse aluzii repetate la viitoarele operațiuni ale împărăției celeste care se întind peste vaste

intervale de timp și îmbrățișează relații cu numeroase și succesive regate temporare pământești.

178:2.2 (1932.5) În ziua aceea, la amiază, toți apostolii și discipolii aflaseră că Lazăr fugise în grabă din Bethania. Ei începeau să presimtă că conducătorii iudei erau tare hotărâți să se scape de Iisus și de învățăturile sale.

178:2.3 (1932.6) Prin agenții lui secreți din Ierusalim, David Zebedeu era pe deplin informat de progresul planului de arestare și de omorâre a lui Iisus. El era complet la curent cu rolul lui Iuda în complot, dar n-a dezvăluit niciodată această cunoștință celorlalți apostoli sau vreunui dintre discipoli. La puțin timp după masa de prânz, el l-a luat pe Iisus de o parte și și-a permis să-l întrebe dacă el știa... Dar n-a putut formula niciodată în întregime întrebarea sa. Maestrul și-a ridicat mâna pentru a-l întrerupe și a zis: „Da, David, sunt la curent cu totul, și știu că și tu ești la curent, dar vezi să nu vorbești nimănui de asta. Numai să nu te îndoiești în propria ta inimă, că voia lui Dumnezeu va sfârși prin a prevala.”

178:2.4 (1933.1) Conversația cu David a fost întreruptă de sosirea unui mesager care venea din Filadelfia; el aducea vestea că Abner prinsese veste de complotul pus la cale pentru uciderea lui Iisus și întreba dacă trebuia să vină la Ierusalim. Acest curier a plecat în grabă către Filadelfia cu următorul mesaj pentru Abner: „Continuă-ți lucrarea. Dacă mă despart fizic de voi, aceasta este numai pentru a putea reveni în spirit. Eu nu vă voi abandona. Vă voi însoți până la capăt.”

178:2.5 (1933.2) În momentul acela, Filip a venit la Maestru și l-a întrebat: „Maestre, dat fiind că ceasul Paștilor se apropie, unde ai

vrea tu ca noi să pregătim ceea ce trebuie pentru a-l mânca?” După ce a ascultat întrebarea lui Filip, Iisus i-a răspuns: „Du-te de îi caută pe Petru și pe Ioan, și eu vă voi da instrucțiuni privitoare la cina pe care o vom împărtăși în seara asta. Cât despre Paști, veți vorbi numai după ce ați făcut mai întâi asta.”

178:2.6 (1933.3) Când Iuda l-a auzit pe Maestru vorbind cu Filip despre aceste chestiuni, el s-a apropiat pentru a încerca să surprindă conversația lor, în timp ce Filip, Petru și Ioan se trăgeau deoparte pentru a vorbi cu Maestrul.

178:2.7 (1933.4) Iisus le-a zis celor trei: „Mergeți imediat la Ierusalim. Intrând pe poartă veți întâlni un om purtând un urcior de apă. El vă va vorbi, iar voi îl veți urma. Vă va conduce până la o casă unde veți intra în urma lui și veți întreba pe onorabilul proprietar: 'Unde este sala de invitați în care Maestrul trebuie să-și ia cina împreună cu apostolii săi?' După ce vă veți fi interesat astfel, stăpânul casei vă va arăta la primul etaj o mare sală complet mobilată și pregătită pentru noi.”

178:2.8 (1933.5) Când apostolii au ajuns în oraș, au întâlnit, lângă poartă, omul cu urciorul de apă și l-au urmat până la casa lui Ioan Marcu, unde tatăl băiatului i-a primit și le-a arătat sala de sus pregătită pentru masa de seară.

178:2.9 (1933.6) Toate acestea s-au întâmplat ca urmare a unei înțelegeri încheiate între Maestru și Ioan Marcu în cursul după-amiezii din ajun, pe când erau singuri pe dealuri. Iisus voia să fie sigur că va lua această ultimă masă cu apostolii săi fără a fi deranjat. El se gândea că, dacă Iuda cunoștea dinainte locul reuniunii, acesta ar putea

aranja cu dușmanii lui pentru a pune mâna pe el; de aceea, el s-a pus în taină de acord cu Ioan Marcu. În felul acesta, Iuda n-a cunoscut locul reuniunii decât mai târziu, în momentul în care a sosit acolo, în compania lui Iisus și a celorlalți apostoli.

178:2.10 (1933.7) David Zebedeu avea multe treburi de rezolvat cu Iuda care a fost astfel împiedicat să-l urmărească pe Petru, Ioan și Filip așa cum dorea atâta de tare. Când Iuda i-a dat lui David o anumită sumă de bani pentru provizii, David i-a zis: „Iudo, date fiind împrejurările, n-ar fi oare bine să îmi încredințezi ceva bani în avans pentru nevoile mele actuale?” Iuda a chibzuit un moment apoi a răspuns: „Da, Davide, eu cred că așa ar fi înțelept. De fapt, având în vedere condițiile tulburătoare din Ierusalim, eu cred că ar fi mai bine să-ți dau toți banii. Se completează împotriva Maestrului, și, în cazul în care mi s-ar întâmpla ceva, tu să nu fi încurcat.”

178:2.11 (1934.1) David a primit deci toate fondurile apostolice lichide și toate hârtiile banilor aflați în depozit. Apostolii n-au aflat de această operațiune decât în seara celei de-a doua zile.

178:2.12 (1934.2) Era către ora patru și jumătate când cei trei apostoli au revenit și l-au informat pe Iisus că totul era gata pentru cină. Maestrul s-a pregătit îndată ca să-i conducă pe cei doisprezece apostoli ai săi la Ierusalim pe traseul care dădea în drumul Betaniei. Aceasta a fost ultima sa deplasare cu grupul complet al celor doisprezece.

3. Către masa de seară

178:3.1 (1934.3) Căutând din nou să evite mulțimile care circulau prin valea Cedronului între Parcul din Gețimani și Ierusalim, Iisus și cei doisprezece au trecut peste creasta vestică a muntelui Măslinilor pentru a intra pe drumul care cobora dinspre Bethania în oraș. Când s-au apropiat de locul în care Iisus se zăbovise în seara din ajun pentru a le ține discursul despre distrugerea Ierusalimului, ei au făcut inconștient o oprire și au stat acolo privind în tăcere orașul. Cum mai aveau ceva timp și de vreme ce Iisus nu voia să traverseze orașul până la asfințitul soarelui, el le-a zis tovarășilor lui:

178:3.2 (1934.4) ”Așezați-vă și odihniți-vă în vreme ce eu vă voi vorbi de ceea ce trebuie să se întâmple cât de curând. De-a lungul tuturor acestor ani, eu am trăit considerându-vă ca frați ai mei; eu v-am propovăduit adevărul cu privire la împărăția cerurilor, și v-am dezvăluit misterele lui. Într-adevăr, Tatăl meu a înfăptuit numeroase minuni legate de misiunea mea pământească. Voi ați fost martori la toate acestea, și ați participat la experiența de a fi fost tovarăși de lucru cu Dumnezeu. Îmi sunteți martori că, de la o vreme, eu v-am avertizat că va trebui curând să mă reîntorc la sarcina pe care mi-a încredințat-o Tatăl. V-am spus clar că ar trebui să vă las în lume pentru a continua lucrarea împărăției. Din acest motiv v-am luat deoparte pe dealurile Capernaumului. Trebuie acum să vă pregătesc să împărtășiți cu alții experiența pe care ați avut-o cu mine. Așa cum

Tatăl m-a trimis pe mine în lumea aceasta, tot așa și eu vă trimit acolo pentru a mă reprezenta și pentru a desăvârși lucrarea pe care am început-o eu.

178:3.3 (1934.5) ”Voi priviți orașul acesta cu tristețe, căci ați auzit cuvintele mele anunțând sfârșitul Ierusalimului. Eu v-am avertizat cu mult înainte ca nu cumva voi să pieriți în distrugerea sa și ca aceasta să nu întârzie proclamarea evangheliei împărăției. Tot așa, eu vă previn să aveți grijă să nu vă expuneți inutil la pericole, în momentul arestării Fiului Omului. Eu trebuie să mă duc, dar voi trebuie să rămâneți să depuneți mărturie în favoarea acestei evanghelii după plecarea mea; la fel, eu i-am ordonat lui Lazăr să fugă de mânia oamenilor pentru ca el să poată să trăiască și să facă cunoscută gloria lui Dumnezeu. Dacă este voia Tatălui ca eu să plec, nimic din ceea ce veți face nu va putea contracara planul divin. Aveți grijă de voi, ca nu cumva să fiți și voi omorâți. Sufletele voastre să apere cu curaj evanghelia prin puterea spiritului, dar nu vă lăsați duși orice încercare prostească de a-l apăra pe Fiul Omului. Eu nu am nevoie de nici o ocrotire omenească; oștirile celeste sunt chiar și acum pe aproape. Dar eu sunt decis să fac voia Tatălui meu din ceruri, și de aceea trebuie să ne supunem la ceea ce urmează să ni se întâmple atât de curând.

178:3.4 (1934.6) ”Când veți vedea acest oraș distrus, nu uitați că voi ați intrat deja în orașul etern al servirii perpetue în împărăția, mereu progresând, a cerurilor, și chiar al cerului cerurilor. Voi ar trebui să știți că există numeroase locașuri în universul Tatălui meu și în al meu, și că o revelație îi așteaptă pe copiii luminii, revelația orașelor

clădite de Dumnezeu și lumile în care obiceiurile vieții sunt justetea și bucuria în adevăr. Eu v-am adus împărăția celestă aici pe pământ, dar eu declar că toți aceia dintre voi care intră în el prin credință, și rămân acolo prin slujirea vie a adevărului, se vor ridica cu certitudine în lumile superioare și vor ședea cu mine în împărăția spiritual al Tatălui nostru. Dar trebuie ca mai întâi să vă căliți și să desăvârșiți lucrarea pe care ați întreprins-o cu mine. Trebuie ca mai întâi să treceți prin multe necazuri și să suferiți multe amărăciuni - și aceste încercări sunt acum iminente. Când veți fi terminat lucrarea voastră pe pământ, voi veți intra în bucuria mea, tot așa cum eu am îndeplinit pe pământ lucrarea Tatălui meu și am să mă întorc îmbrățișarea sa.”

178:3.5 (1935.1) După ce a vorbit astfel, Maestrul s-a ridicat, și toți l-au urmat în coborârea Olivetului și au intrat cu el în oraș. În afară de Filip, de Petru și de Ioan, nici unul dintre apostoli nu știa unde se duceau pe când își urmau calea pe străzile înguste ale Ierusalimului și în vreme ce se lăsa noaptea. Lumea îi înghiontea, dar nimeni nu i-a recunoscut, nici nu a știut că Fiul lui Dumnezeu trecea pe acolo mergând la ultima sa întâlnire omenească cu ambasadorii aleși ai împărăției. Apostolii nu știau nici ei că unul dintre ei făcea deja parte dintr-o conspirație menită să îl predea prin trădare pe Maestrul lor pe mâinile dușmanilor lui.

178:3.6 (1935.2) Ioan Marcu îi urmărise pe tot parcursul drumului până la intrarea lor în oraș. Când au intrat pe poartă, el a alergat acasă pe

o altă stradă, astfel încât el îi aștepta deja pentru a-i întâmpina la sosirea lor la casa tatălui său.